

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΥΤΡΑΠΕΛΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΚΑΤΑ ΗΜΕΡΗΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Συνδρομή ετησία και προπληρωτέα, εν Αθήναις, δραχμαί 10. — Εν ταῖς ἐπαρχίαις δραχμαί 11. — Εν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκον χρυσῶν 15. — Αἱ καταχωρίσεις κατ' ἀποκοπὴν. — Γραφεῖον κάτωθεν τῆς Δημοκράτειας. — Ἐκαττον φύλλον τιμᾶται λεπτῶν 10.

Διευθυντῆς ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ | ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ Διοικητικῆς

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ — ΕΤΟΣ Γ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 10 Δεκεμβρίου 1887, ΗΜΕΡΤΗ

ΑΡΙΘ. 2

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΜΑΣ

Ἀναστασόπουλος Γεώργιος
Ἀννινος Χαράλαμπος
Ἀργυρόπουλος Μιχαήλ
Βελλιανέτης Θεόδωρος
Καμπούρογλους Δημήτριος
Καμπούρογλους Ἰωάννης
Κουρτίδης Ἀριστοτέλης

Μητσάκης Μιχαήλ
Ξένος Κωνσταντῖνος
Παλαμᾶς Κωστῆς
Παράσχος Ἀχιλλεὺς
Προβελέγιος Ἀριστομένης
Σουρῆς Γεώργιος
Ταγκόπουλος Δημήτριος

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οἱ διὰ τῆς πολυτίμου συνεργασίας αὐτῶν τιμῶντες τὸ ἡμέτερον φύλλον, οὐδόλως ἐνέχοντι εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ πορείαν οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾖ αὕτη. Ὁ **Ραμπαγᾶς** ἀνοίγει τὰς στήλας τοῦ φιλολογικοῦ μέρους αὐτοῦ εἰς οἰονδήποτε γράφοντα εὐφυῶς καὶ τέρποντα διὰ τῆς γραφίδος αὐτοῦ, χωρὶς νὰ ὑβρίζῃ ἢ νὰ βανασελογῇ.

Ἡ Διεύθυνσις

ΠΑΡΕΞΗΓΗΘΗΜΕΝ

Τὸ πρῶτον ἀρθρίδιον τοῦ προηγουμένου ἡμῶν φύλλου παρεξηγήθη ἢ δὲν ἐνοήθη καλῶς καὶ δυσάρεστα διεδόθησαν περὶ τῆς νέας τοῦ **Ραμπαγᾶ** ἀναμορφώσεως.

- Εἶναι βασιλικός! ἔλεγον τινες.
- Εἶναι ὑπουργικός! ἔλεγον ἄλλοι.
- Τὰ γύρισεν ὅλως διόλου! προσέθετον οὗτοι.
- Ἐγείνεν ὑπουργικοβασιλικός! ἐταμπαυρίσαν ἐκεῖνοι.

Ὀλίγιστοι δὲ ἦσαν οἱ διὰ μέσου τῶν γραμμῶν ἀναγνώσαντες αὐτὸ καὶ ἐνοήσαντες τὴν πικρὰν ἐννοίαν του.

Ὁ **Ραμπαγᾶς** ἔθετεν ἐν αὐτῷ τὸν ἀναγνώστην εἰς τὴν θέσιν πολίτου ἀποροῦντος, τί ζητεῖ σήμερον μὲ τὸ

δημοκρατικόν του φύλλον, ἀρεῦ ἢ δημοκρατικὴ ἰδέα ἀπόλεσε τὸ γόητρόν της; Καὶ διὰ στόματος τοῦ ἐρωτῶντος ἀναγνώστου ἐξέφραζεν ὁ **Ραμπαγᾶς** τὴν οὐδύνην του ἐπὶ τῇ καταπτώσει τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἰδέας του, καταπτῶσει ἐπενεγχοῦση καὶ τὴν πτώσιν αὐτοῦ, πτώσιν καθ' ἣν οὐδεὶς τῶν ἀδελφῶν του δημοκρατῶν τῷ ἔταίνε τὴν χεῖρα νὰ τῷ εἴπῃ: « Εγείρου! » Ἀλλὰ μεθ' ὅλην τὴν βασιλικότητα τῶν λόγων, οὗς ἔθετεν εἰς τὰ χεῖλη τοῦ ἐρωτῶντος πολίτου, ὁ **Ραμπαγᾶς** ἀπεκρίνετο ἐν τέλει:

— Ἄς ἀπαντήσουν εἰς αὐτὰ ὅσοι μᾶς γνωρίζουν.

Διότι ὅσοι μᾶς γνωρίζουν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ φρονηθῶσι μὴ ἐκραδάνθη τὸ δημοκρατικόν ἡμῶν φρόνημα εἰς ἀπογοητεύσεως, μεθ' ὅλην τὴν ἐγκατάλειψιν ἣν ὑπέστημεν, μεθ' ὅλην τὴν βασιλικότητα ἣτις πανταχόθεν ἀνεφύη καὶ ἐπυκνώθη. Ὁ **Ραμπαγᾶς** εἰδείξεν ἐπὶ ἐννέα ἔτη τὸ φρόνημά του καὶ πιστεύει ὅτι ὁ τὸ δείξῃ ἀνεκρότερον, ἐν καιρῷ τῷ δέοντι. Καὶ εἰς μόνος ἂν μείνῃ πλέον δημοκράτης ὁ εἰς αὐτὸς ὁ **Ραμπαγᾶς**.

Ὅσοι δὲ τὴν ἐπὶ ὑπουργικότητι μορφήν ὁ **Ραμπαγᾶς** θὰ δύναται νὰ ὑπερηφανεύηται πάντοτε ἐπὶ τῇ ἀνεξαρτησίᾳ του, διότι τὸ μόνον ἐντάλμα, τὸ μόνον βουλήν τὸ ὁποῖον ἔλαβε καὶ λαμβάνει εἶναι ἡ ἀγία δεκάρα τοῦ λαοῦ. **Ραμπαγᾶς.**

Τίς θά ὑπόπτευεν ὅτι ὁ παρόδοξος ἐκεῖνος Ἰνδός Να-
 βάβ, ὁ ἐπισκεψάμενος ἡμᾶς Σαλάρ Γιούγκ, ὁ τόσον ἀρε-
 λῶς ἐνώπιον τοῦ κόσμου ἀλλάσσει περικνημίδας καί τόσον
 ἀλλοκότως φερόμενος πρὸς τὸ ὠραῖον φῶλον εἶναι δεινός
 διπλωμάτης καί δημοσιογράφος ἔξοχος; Καί ὅμως ἰδοὺ ὅτι
 ὁ ἐκ τῆς ἀπωπτάτης Ἀνατολῆς ἐρχόμενος πρίγκηψ οὗτος,
 ὁ ὡς ἄλλος Δζάλμας τοῦ *Herzogl. von Rumelien* τοῦ
 Σύνζητων τὴν Ἀδριανὴν του μεταξὺ τῶν λευκῶν τῆς
 Εὐρώπης νεκνίδων, ἔδωκεν ἀφορμὴν διὰ τῆς δημοσιεύσεως
 σοφῶν διατριβῶν αὐτοῦ νὰ δημοσιεῖται ἡ ἔγκριτος *Επιθε-
 ώρησις τοῦ Ἐδιμβούργου* ἄρθρον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Ὁ δια-
 μελισμὸς τῆς Τουρκίας*, διὰ τοῦ ὁποῖου ἡ διεύθυνσις τοῦ
 περιοδικοῦ τούτου λήγει ὑπὲρ ἡμῶν τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα.

— Νὰ λάβῃ τὴν θέσιν τῆς Τουρκίας ἡ Αὐστρία ἐγρα-
 φεν ὁ Σαλάρ Γιούγκ καὶ ν' ἀνκηρυχθῇ αὐτὴ ἡγέτις τῆς
 Ὀμοσπονδίας τοῦ Αἴμου.

Αἱ δὲ τὰ σκάνδαλα θηροῦσαι γλώσσαί λέγουσιν ὅτι
 ὁ Σαλάρ Γιούγκ δίδει ἐν τοιοῦτον *σικεῖρ* τῆ Τουρκία,
 διότι τὴν *εὐσῆ* καὶ δὲν κρούνει ἀκόμη τὴν *χυλόπητταν*
 ἢ ἐγεύθη κατὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμονὴν αὐ-
 τοῦ ζήτησας νὰ συνάψῃ γάμον σχεδὸν σουλτανικόν.

Ἄλλ' ἡ *Επιθεώρησις* τοῦ *Ἐδιμβούργου* ἐπιτίθεται
 κατὰ τοῦ αὐστροῦλου σχεδίου τοῦ Σαλάρ Γιούγκ, ἀνοί-
 γει τὸν Βόσπορον καὶ τὸν Ἑλλησποντον εἰς πάντα τὰ
 ἔθνη, διανέμει τὴν Μακεδονίαν (ἀμὰν Γκραμπῆ!) καὶ
 τὴν Ἀλβανίαν μεταξὺ Ἑλλάδος, Βουλγαρίας (!) καὶ Σερ-
 βίας (!!) προσφέρει τῆ Βουλγαρίᾳ ὅ,τι ἐπεδικάσθη αὐτῇ
 διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου καὶ τὸν νομὸν
 τῆς Ἀδριανουπόλεως μετὰ τοῦ μέρους τῆς Μακεδονίας
 ὅπερ θά τῆ ἐδίδοτο (πλούσια τὰ ἐλέη της) καὶ εἰς ἡμᾶς

δίδει τὸ ὑπόλοιπον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, μετὰ τ
 Κωνσταντινουπόλεως (νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, ἔ
 σποτα!) ὅλας τὰς νήσους καὶ τὰ περῶνια τῆς Μαύρ
 Θαλάσσης, ἕως εἰς τὸν Καρᾶ-Μπαμπᾶ, γράσσει δὲ π
 χᾶριν μὲν στρατηγικὴν γραμμὴν μέχρις Ἀδάνων με
 τοῦ Μακμαρᾶ καὶ τῆς Μετογείου καὶ συνόρων δυτικ
 βορείων καὶ νοτίων ἐν τῆ Μικρᾷ Ἀσίᾳ. εἰς τρόπον ὅ
 νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας ἡμῶν ἡ Προῦσα, ἡ Σμύρνη κα
 Ἰκόνιον μὲ ἄλλην ἔκτασιν γῶρας πλούσιας ἐκ τῆς ὀπι
 ἡ Ἑλλάς νὰ ἐξορλήσῃ ὅλον τὸ χρέος τῆς Τουρκίας.

Αὐτὰ δὲ ἡμᾶς καὶ ἄλλα δι' ἄλλους λέγει ἡ *Επιθε-
 ώρησις τοῦ Ἐδιμβούργου* παρεδεχομένη καὶ τὴν γνώ
 τοῦ Σαλάρ Γιούγκ, φρονεῦντος ὅτι ἡ Κωνσταντινουπό
 εἶναι ζήτημα κραταιοῦ στόλου ἀπορασιζόντος νὰ δι
 θεύσῃ ἐν ἡ δύο θεωρηκτὰ, καὶ νομιζόντος ὅτι μὲ εἷν
 ἐκτομμύρια λιρῶν δύνανται οἱ Ἄγγλοι ν' ἀνακόψωσ
 πρόδον τῆς Ῥωσσίας χάριν τῆς Αὐστρίας. Τὰ εἰ
 ὅμως αὐτὰ ἑκατομμύρια ἡ *Επιθεώρησις* προτιμᾷ ν
 δανείσῃ ἐντόκως εἰς τὴν κυβέρνησίν μας. Τί λέγει εἰς
 καὶ ἡ *Επιθεώρησις* τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου; Εἰς
 θά ἦτο περιττὴ πᾶσα τῆς Ἀγγλίας χρηματικὴ συνδ
 ἀρκεῖ μόνον ν' ἀπεφάσιζεν ὁ Σαλάρ νὰ θέσῃ εἰς τῆ
 θεσιν τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐν ἀδαμαντῶσ
 του καὶ τὸν ἐκάναμεν πρῶτον Πατριάρχην εἰς Κω
 τινούπολιν. **Μουρ**

Εἰς τὴν ἀποχώρησιν

Βαρεῖ τὴν ἀποχώρησιν ὁ Δηλιγιάννης πάλι,
 Τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὸ φοβερὸ κεφάλι . . .
 Δὲν εἶναι πρώτη του φορὰ . . . ν' ἀποχωρῇ γνωρῖ
 Τὸ «πίσω!» τὸ γυμνάσθη καὶ ξέρει νὰ πο
 ἦμα πρῶτῶ:

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Γυνὴ τις ἀνεκάλητο ἐπ' αὐτῆς. Ἐγὼ δὲ προχωρήσας
 καὶ εὐσεβάστως χειρετίσας τὴν ἡρώτησα τί ἠσθάνετο.

— Αἰσθάνομαι πόνον ἐδῶ! μοὶ ἀπεκρίθη πιέζουσα δι'
 ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν τὴν καρδίαν. Ἐκόλλησα τὸ οὖς
 ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῆς καὶ ἤκουσα τοὺς πλμύους τοῦ κυ-
 ριωτέρου ὀργάνου τῆς ζωῆς, παλμύους βιαίους, σφοδρούς,
 διακεκομμένους! Ἀνηγέρθην κάτωχρος.

— Λοιπόν! ἰατρέ, μοὶ εἶπεν ἡ νεᾶνις, δὲν εἶν' ἀλή-
 θεια ὅτι ἡ μητέρα μου δὲν κινδυνεύει καὶ ὅτι ἅμα κυτ-
 ταχθῆ καλὰ; . . .

— Ναί, τῆ ἀπήνησα, ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ τὴν ἀπαιτουμέ-
 νην περιποίησιν, καὶ πρὸ πάντων πολλὴν ἠθικὴν γαλῆ-
 νην.

Παρετήρουν τὴν ἀσθενῆ, καὶ εἶδον εἰς τὰ χεῖλη της
 ἀπιστίας μειδίαμα. Θά ἦτο ἕως πενήντα ἐτῶν τὰ μαλ-
 λιὰ της ἦταν χιονόλευκα, τὸ στήθος της στενόν, αἱ πα-
 ρεαὶ της πελιδναί, τὸ αἷμά της ἀναιμικόν, ἐφαίνετο δὲ
 ὑποφέρουσα πολὺ οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου της ἦ-
 σαν κανονικοὶ καὶ συμπαθητικοί, οἱ γαλανοὶ της ὀφθαλ-
 μοὶ ἀνεμίμνησκον τοὺς μελαγχολικοὺς ἐκεῖνους καθρέπ-
 τας τοὺς ὁποῖους ἡ βροχὴ σχηματίζει εἰς τὰ βαθυλώμα-

τα τῶν βουνῶν καὶ ὅπου ἀντανακλᾷ τὸ ἄπειρον
 ρανοῦ.

Ἀπεχώρησα ἀφουδιέταξά καταπραῦντικὰ τινα ς
 θεωρῶν ἀπελπιστικὴν τῆς πασχούσης τὴν κατάσ
 Δὲν ἔκλεισα μᾶτι ὀληνύκτα. Εἶχα πάντοτ
 φαντασίαν μου τὴν μελανόφθαλμον ἐκεῖνην νέαν,
 θὴν, τὴν ἔχουσαν λεπτορυῆς τὸ σῶμα καὶ καί
 τοὺς ὤμους.

Τὴν ἠγάπων! . . .

Κάποιος εἶπε ὅτι τὸ ἀληθές ἐρωτικὸν πάθος
 φνιδίας ὁρμᾶς καταστρεφούσας πάντα σκοπὸν, ἰ
 σας πᾶσαν λογικὴν, ματαιούσας πάντα ὑπ
 Τοῦτο δ' ἀκριβῶς ἀποτελεῖ καὶ τὸ μεγαλεῖ
 κίνδυνον αὐτοῦ. Σὲ καταλαμβάνει αἴφνης, κ
 λάμβανεν ὁ ἀρχαῖος θεὸς τὴν πυθίαν ἐπὶ τ
 της, καὶ λαλεῖ διὰ τοῦ στόματός σου. Προφ
 τὰς ὁποίας μόλις ἐννοεῖ διαφεύδει τὰς σκέψεις
 χίζει τὸ λογικόν σου, προδίδει τὰ μυστικά σ
 χος αὐτῆ τρέλλα σὲ κυριεύει, σὲ ἀνερπάζει, ἰ
 φῶνει· κάμνει αἴφνης ποιητὴν ἕνα κακὸν ἄνθ
 τὸν ἄνκνδρον, μάρτυρα τὸν ἐγωῖσθην, καὶ ἄγ
 τατον αὐτὸν ἔτι τὸν Δὸν Ζουάν.

Καθ' ἐκάστην ἐπανηρχομένην διὰ νὰ βλέπω
 μου, καὶ διέγνωσα ὅτι τὴν ψυχὴν μᾶλλον
 ἔλυμαινετο μυστηριώδης καὶ ἀνίατος νόσος.
 πόρρητόν τι ἐν τῆ βωβῆ ἐκεῖνη πρὸς πᾶσαν
 σιν καρδίᾳ!

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο βασιλεὺς κινεῖται. — Γνωστὸν ὅτι εἰς τὰς βασιλικὰς γεῖρας εὐρίσκονται χρήματα διαφόρων ὁμογενῶν μετὰ τῆς πατριωτικῆς παραγγελίας νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὑπὲρ ἐθνικοῦ σκοποῦ. Τὰ χρήματα ταῦτα ἀπεφάσισεν ὁ βασιλεὺς νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ ἀνεγέρσεως ἐθνικοῦ θεάτρου καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ δήμου Ἀθηναίων προσεκήληθον ἵνα δωρήσῃται τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ θεάτρου χώρον ἐπὶ τῆς ὀπίσθεν τῶν λουτρῶν τῆς Στέλλας, παρὰ τὰ κρεπωλεῖα Τριγγέτζ, πλατείας Κόνιγγος. Ἡ πρότασις αὕτη παρεπέμθη πρὸς μελέτην εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ καλλωπισμοῦ τῆς πόλεως ἐπιτροπὴν. Βλέπετε ὅτι ἂν καὶ δὲν ἔχη καλλωπισμὸν ἡ πόλις ἔχει ὅμως ἐπιτροπὴν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τοῦτο, νομίζομεν, ἀρκεῖ. Ἄν δὲν καλλωπίζεται ἡ πόλις ἔρρουσα καλλωπίστριαν, πταίει αὕτη. Ἄς εἶναι. Καιρὸς ἦτο πλέον νὰ εὐρεθῇ τῶν ὁμογενικῶν χρημάτων ὁ προσρισμός. Ἦρξα βεβαίως δὲν εὐχαριστήθησαν ὅλοι ἐκ τῆς τοιαύτης αὐτῶν διαθέσεως, διότι ἄλλοι μὲν, οἱ πλέον ἀρεϊμάνιοι πατριῶται, ἤθελον προτιμήσει τὴν ναυπήγησιν θεωρηκοῦ τινος ἢ τὴν ἀγορὰν ἐπανακληπτικῶν ὄπλων, ἄλλοι δὲ τὴν χορήγησιν ὑποτροφῶν πρὸς τελειοποιήσιν σπουδῶν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ καὶ ἄλλοι, πρακτικώτεροι, τὴν διὰ τῶν χρημάτων τούτων ἀνέγερσιν βιομηχανικοῦ τινος ἐργοστασίου. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ τοὺς εὐχαριστῇ τις ἕλους καὶ ὁ βασιλεὺς ὅστις ἤκουσε κατὰ κειροῦς τόσα καὶ τόσα δι' αὐτὰ, τὰ ὁμογενικὰ χρήματα γενόμενος θεάτρον δι' αὐτὰ κάμνει καλὰ ποῦ τὰ κάμνει θεάτρον. Ἄς σπεύσουν ὅμως οἱ ἀρμόδιοι ἄς μὴ χρονοτριβοῦν, διὰ ν' ἀξιωθῇ τοῦλάχιστον ἐνὸς ἀνθρωπίνου θεάτρου ἢ νῦν νομαδικῆ γενεᾶ τῶν ἡμετέρων ἡθοποιῶν, οἵτι-

νες μόνον ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν στεροῦνται στέγης ὅπως ἐργασθῶσι.

Καὶ τὸ Φάληρον κινεῖται. — Ἐντελῇ ἀναμόρφωσιν θὰ ἔχωμεν ἐν Νέῳ Φαλήρῳ. Ἡ πρωτομαγιά τοῦ 1888 τὸ προσφέρει εἰς τοὺς κυρίους Ἐμμανουὴλ Χαρχαμῆν καὶ Γεώργιον Παπαγεωργίου. Οἱ δύο οὗτοι νέοι φαληράρχαι διακρίνονται ἐπὶ δραστηριότητι καὶ φιλοκαλίᾳ. Οἱ ὄροι τοῦ συμβολαίου εἶναι λίαν εὐνοϊκοὶ ὑπὲρ αὐτῶν, ἀφοῦ τοῖς ἐδόθη τὸ Φάληρον ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀντὶ 25,000 δραχμῶν κατ' ἔτος, ἐνῶ μόνον τὰ λουτρά του ἔρυσαν νὰ ἐνοικιάζωνται ἀντὶ 20,000 δραχμῶν ἐτησίως, ἡ δὲ Ἐταιρεία, τῇ ὑποδείξει τῶν ἐργολάβων, θὰ ἐπενέγκῃ τὰς δεούσας μετακρυθμίσεις, καὶ ὑποτιμᾷ τὰ διὰ Φάληρον σιδηροδρομικὰ τῆς εἰσιτήρια. Θὰ γείνουν δύο πλατεῖαι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς καὶ ἄλλη μίαι ἐπιθαλάσσιος καὶ δενδροφυτεῖαι μεταβάλλευσαι εἰς παραδείσον χαλιμαδικῶν τὴν ὠραίων Νίκαιαν τῆς Ἀττικῆς. Οἱ λουτρῶνες ἐξευρωπαϊζονται καὶ ὁ ἀνήκουστος πλέον εἰς τὴν ἱστορίαν τὰ πολύθυρα καὶ παντὶ ἀνέμῳ ἀναπεπταμένα παραπήγματα, καθὼς ὁ ἀνήκουστος εἰς αὐτὴν αἱ πνευμονίαι καὶ οἱ ρευματισμοὶ τοὺς ὁποίους πρῆγον.

Ἐκπρόξομεν τὴν χαρὰν ἡμῶν διὰ τὴν ἀνατολὴν νέας συναδέλφου, τῆς Ἀρτιπολιτεύσεως. Ἐπρεπε καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ ἔχη ἐπὶ τέλος ἐν δημοσιογραφικῶν ὀργανῶν μεγαλόσημον, ἰσχυρὸν καὶ καλῶς γραφόμενον, ἀλλὰ διατὶ νὰ ἐκλίξῃ τὸ ὄνομα τοῦτο διὰ τὴν νέαν ἐφημερίδα τῆς; Ἄν ἔλθῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης εἰς τὰ πράγματα δὲν χάνει τ' ὄνομα τῆς; Ἡ θὰ πάύσῃ τότε ἐκδιδομένη, ἢ

Ἡ πρόγνωσις μου, φεῦ! ἐπραγματοποιήθη ταχύτατα. Μετὰ δύο μῆνας ἡ ἀσθενὴς ἀπέθανε· τὸ βλέμμα τῆς πληρῆς συγκινητικῆς θλίψεως ἠτένιζε μέχρι τελευταίας στιγμῆς πρὸς τὴν ὀλοαύζουσαν καὶ γονυκλινῆ κόρην τῆς.

Ἐγονυπέτησα πλησίον τῆς, καὶ ὅτε ἀνηγέρθημεν, αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐσφίγγοντο θερμῶς, διὰ δὲ τῶν ὑπὸ πικρῶν δακρυῶν βρεχομένων βλεφαρίδων, οἱ ὀρθακμοὶ τῆς συνήντησαν τοὺς ὀφθαλμούς μου! . . .

Ἀροῦ ἐπὶ μακροῦς μῆνας ἐπενθήσαμεν καὶ ἐκλυύσαμεν τὴν ὀκνοῦσαν, ἐνυμρούθημεν. Εἶ καὶ εἶχα περιουσίαν τινὰ καὶ ἔζων ἀνεξάρτητος, ἡ χρηματικὴ μου κατάστασις δὲν ἠδύνατο νὰ συγκριθῇ πρὸς τὴν τῆς γυναικὸς μου. Μήτηρ καὶ θυγάτηρ ἀπῆλασον τοῦ γενικοῦ σεβασμοῦ, ἰδίως ἀφ' ὅτου αὕτη ὑπέστη τὸ δεινὸν δυστύχημα. Μνηστευθεῖσα μετὰ νέου τινὸς ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἔμαθε τὸν ὀκνατὸν τοῦ δύο ἡμέρας πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

Ὅπως διασκεδάσῃ τὴν κόρην τῆς καὶ τοὺς πάντοτε τόσον ὀδυνηροὺς σπαραγμοὺς τῆς καρδίας, ἡ μήτηρ τῆς περιηγεῖτο μετ' αὐτῆς ἐπὶ ἓν ἔτος τὴν Ἰταλίαν. Ἡ μήτηρ ἐπανῆλθε γραῖα καὶ θνησκουσα· ἡ νεᾶνις δὲν εἶχεν ἴσως λησμονήσει, ἀλλ' εἶχεν ὑπὲρ ἑαυτῆς τὴν δύναμιν τῆς νεότητος καὶ ἡ καρδία τῆς ἦν ἐνόμιζε νεκρὰν πρὸς πᾶν ἐρωτικὸν αἶσθημα ἀνέστη αἰρῆνης μετὰ νέου πυρός! Συνεμερίζετο τὸν ἔρωτά μου· τὸ ἠσθάνομην ἀπὸ τὸ λατρευτὸν τρεμούλισμα τῆς φωνῆς τῆς, ἀπὸ τὰς φρικιάσεις τοῦ σώματός τῆς, ἀπὸ τὰ βαθεῖα βλέμματά τῆς, τα ὅποια ἔχουσαν πῦρ εἰς τὰς φλέβας μου.

Ὅλοι οἱ προσκεκλημένοι εἶχον ἀπέλθει ἡμῶν μόνος μετ' ἐκείνης! ὦ! ἡ ὀλίγων λεπτῶν θεία μέθη, ἐκείνη καὶ τὰ αἰματηρὰ δάκρυα οὐδέποτε θὰ ἐξαλειφθῶσιν ἐκ τῆς μνήμης μου. Ἦτο ἐκεῖ ἐπὶ τῶν γονάτων μου, μετὰ τὴν κόμην λυτὴν καὶ χυτὴν ἐπὶ τῶν ὤμων μου, ἐν ὄλῃ τῇ ἀπαλῇ νωχελείᾳ τοῦ σώματός τῆς, πάλλουσα ὑπὸ τῇ πνοῇ τοῦ ἔρωτός μου. Τὰ χεῖλη μου ἦσαν ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς· αἱ αἰσθήσεις μου δαμασθεῖται ἐβουλλίζοντο εἰς ἠδυστάτην χαύνωσιν, καὶ ἐκείνη, φρίσσουσα ὑπὸ τὰς θαπείας μου, μοὶ ἔλεγε τοὺς τρυφεροὺς καὶ ἀρεεῖς ἐρωτικούς λόγους, οὓς παρθένος μόνη γνωρίζει καὶ ψιθυρίζει Ἦτο ὡς προκοπλάουσις τῆς οὐρανόθεν ἡδονῆς! . . .

— Μὴ ἀγαπᾷς πολὺ; τῇ λέγω τρέμων καὶ συγκινημένος.

— Ἄν σ' ἀγαπῶ! μοὶ ἀπαντᾷ.

Καὶ μετὰ μίαν κίνησιν αὐτῆς, ἠνοιχθῆ τὸ ἄνω μέρος τῆς χιτῶνός τῆς. Ἐβάνθησαν οἱ μαστοὶ αὐτῆς . . . καὶ τὸ ῥίτταμοι οἱ ὀρθακμοὶ μου προσηλώθησαν ἐπ' αὐτῆς! Ἡ πάξω βεβαίως καὶ σχίζω τὸν χιτῶνα. Δὲν ὑπῆρχε πλῆ ἀμφιβολία!

— Ἀθλία! ἀνέκραξα, ἔκαμες παιδί!

Τρόμου κραυγὴ ἀπῆντησεν εἰς τὴν ἀπότομον ἀνανησίαν μου.

Ἦμεθα καὶ οἱ δύο ὄραιοι, ἐκείνη, μετὰ τὴν κεφαλήν τὸς τῶν χειρῶν τῆς, κρύπτουσα τὸ αἶσχος τῆς, τὸ ὅπερ ἐν τῇ ἀφελείᾳ τῆς, ἐνόμισε ταρῆν διὰ παντός· ἐγὼ ἐπὶ τοῦ τοίχου ἀκουμπῶν τὰ ὦτα, μετὰ τοὺς ὀρθακ-

οφείλει ν' ἀλλάξῃ τ' ὄνομα, ἐκτός ἂν κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς.

Ἐκφράζομεν, εἰπομεν, τὴν χαρὰν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ λύπην πρέπει νὰ ἐκφράσωμεν διότι διὰ τῆς ἰδρύσεως τοιοῦτου ὀργάνου εἶναι ὡς νὰ παραγνωρίζωνται αἱ ὑπὲρ τοῦ κόμματος ἐκδουλεύσεις, ὁ λαμπρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ ἀγὼν τοῦ πολεμικωτάτου καὶ διὰ τοσοῦτον αἰχμηροῦ καλῆμου γραφομένου «ἰδῶνας, εἶναι ὡς νὰ λέγουν πρὸς αὐτὸν «ἡ πανοπλία σου δὲν μᾶς σώζει.»

Ἡ συνάδελφος Ἀκρόπολις προτρέπει τοὺς ἀρμοδίους νὰ χρησιμοποιήσωσιν ὅπως ὅπως «τὸν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Πολυτεχνείου κεκλεισμένον καὶ δέσμιον γηραιὸν Γλάδστονα, τὸν μαρμάρινον ἀνδριάντα τοῦ τηγνίου γλύπτου Βιτάλην.» Ἐκ φιλανθρωπίας, λέγει, τοῦλάχιστον, ἅς ἀπορρῶσιν τὴν τύχην του. «Ἄφ' οὗ ἐδαπανήθησαν ὑπὲρ τὰς 20 χιλιάδας πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἀνδριάντου, ὅστις ἔχει ἀρετὰς γλυπτικῆς καὶ δύναται νὰ ἐξωραίσῃ τὴν πόλιν, πρὸς τί αὐτὴ ἢ μωρὰ δέσμευσις; Ἡ μήπως ἠλλάξεν ἡ πολιτικὴ; Ὁ Γλάδστον εἰργάσθη ὑπὲρ ἡμῶν, ὑπερησπίσθη ἄλλοτε θερμῶς καὶ εὐγλωττῶς τὰ ἑλληνικὰ δίκαια διὰ τὰ ἔργα δ' αὐτοῦ ἐκεῖνα ἀπερρῶσθη καὶ ἡ ἀνέγερσις ἀνδριάντου. Ἀδιάρρονον ἂν πέρρῃσι δὲν ἔπραξεν ὅ,τι προσεδωκόμεν. Ἡ πολιτικὴ εἶναι τοιαύτη—φέρει ἐξ ἀνάγκης πολλάκις τὸ προσωπεῖον.» Συμβουλεύει δὲ ἡ φίλη συνάδελφος νὰ στήσωμεν τὸν Γλάδστονα εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Κολωνακίου. «Οὔτε πρὸ τοῦ πανεπιστημίου, προσθέτει, οὔτε ἀλλαχοῦ εἶναι ἡ θέσις του· ἐκεῖ εἶναι ἡ καταλληλοτάτη.»

Καὶ ὁ Ῥαμπλαγᾶς φρονεῖ ὅτι ἡ πλατεῖα τοῦ Κολωνακίου εἶναι ἡ καταλληλοτάτη θέσις διὰ τὸν Γλάδστονα, διότι ἐκεῖ γίνονται αἱ καθιρέσεις καὶ ἐκεῖ δυνάμεθα νὰ καθαιρέσωμεν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ φιλέλλητος τὸν φιλοβούλγαρον πολιτικόν.

βλοσυροὺς, ἐξηγριωμένους! Θὰ τὴν ἔπνιγα αὐτὴν ἥτις μοὶ εἰδείξε τὰς ἀπείρους τοῦ ἔρωτος ἠδύτητας, μόνον διὰ νὰ μὲ κρημνίσῃ δεινῶς εἰς πάσας τὰς ἀδύσους τῆς ἀπελπισίας!

Αἴφνης ἔπεσε πρὸ τῶν ποδῶν μου.

— Ἔλεος, μοὶ εἶπε, ὅς ἀγαπῶ μέχρι θανάτου! Δὲν ἤθελα νὰ γνωρίσετε τὸ κρῖμά μου! Ἐπειθύμουν νὰ ἦμαι δι' ὑμᾶς εὐγενῆς καὶ ἀγνή κόρη! . . .

Καὶ ἐκυλίετο ἀπηλπισμένη εἰς τοὺς πόδας μου!

Ἀλλὰ δὲν τὴν ἤκουσα· ἐγὼ τὴν ἄτιμόν τῆς πράξιν ἔβλεπα μόνον καὶ διὰ τοῦ ποδὸς τὴν ἀπώθουν! Ἐροβήθη ἐμὲ αὐτὸν, καὶ τὴν οὐραν ἀνοίξας, κατέβην, ὡς τρελλός, τὴν κλίμακα τῆς οἰκίας.

Μόλις ἔφθασα εἰς τὴν ὁδόν, καὶ ἐν σῶμα κατέπεπε ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου μὲ μυελῶν πιτυλίσματα!

Ἡ δυστυχῆς σύζυγός μου δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιζῆσιν εἰς τὴν ἀτιμίαν τῆς καὶ εἰς τὴν καταβύθισιν τοῦ ἔρωτός τῆς. Παράφρων ἐξ ὀδύνης ἀπέθεσα ἐπὶ τῶν χειλέων αὐτῆς, τῶν θερμῶν μετὰ ἐκ τῶν παλμῶν τῆς ζωῆς, τὸ τελευταῖον φίλημα καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας τοῦ ἔρωτος πνοῆς.

Ὁ ἰατρὸς ἐσιώπησε, καὶ εἶδον ἀνελθόν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ δάκρυα τὸ ὅποσον προσεπαθεὶ νὰ συγκρατήσῃ διὰ τῆς νευρικής συστάσεως τοῦ προσώπου αὐτοῦ...

Τέλος.

ΣΑΜΑΝΟΣ.

Ὁ Κοκλὲν.— Αὐτὸς εἶναι ὁ ἥρωας τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός ἀπὸ γῆρας. Ἐνώπιον τῆς κυριάρχου τέχνης του καίουσι θυμίσματα λαοὶ καὶ βασιλεῖς. Τὸ παραβαλοῦν αὐτοῦ ἡμῶν, ἀρῶν ἠξιώθη πλέον τοικυτῆς δόξης καὶ τιμῆς πρέπει νὰ παραδοθῇ εἰς τὰς φλόγας. Ὁ Κοκλὲν μᾶς ἤλθε μὲ ἀτμόπλοιοι ἰδιωτικὸν ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν ὀνομαζόμενον Νικολάεσσ, ἀνήκον δὲ εἰς τοὺς κυρίους Σταματιάζηδην, Θ. Γεωργαροῦ καὶ Νικόλαον Βερνίκον, τοὺς γενναίους αὐτοῦ πλοιάρχους, Σιφνίους ἀμφοτέρους. Φαίνεται δὲ ὅτι ἔχει le pied marin, καθὼς λέγουν οἱ Γάλλοι, καὶ δὲν τὸν πιάνει θάλασσα, διότι μόλις ἀφικόμενος ἦν ἔτοιμος αὐθεσπερὶ νὰ διδᾶξῃ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τὸν Γρηγοροῦ τοῦ Μπαμβίλλ καὶ τὰς Κομφενομένεσσ τοῦ Μολιέρου καὶ ν' ἀπαγγεῖλῃ θυμασίως θυμασίως μονολόγους. Τὸ θέατρον, ἔνεκα τῶν ἀποσιτίων καὶ λίαν ἀνθελληνικῶν τιμῶν αὐτοῦ, δὲν ἦτο μαστὸν θεατῶν καὶ πολλὴ ἀριστοκρατία ἀνεργήθη εἰς τὸ ὑπερῶν του, εἰκοσιδύο δὲ θεωρεῖται ἦσαν κεὰ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐνόμισες ὅτι βλέπετε περὶ σὲ κολοσιαιὴν ὀδοντοστοιχίαν τῆς ὀπίσθας· λείπουν ἐδόντες πολλοί.

Εὐτυχῶς δὲν ἔλειπον οἱ τραπεζίται. Αἱ εἰσπράξεις ἀνήλθον εἰς 12 χιλιάδας λιμκοκτόρων, τοῦ κ. Μπούκουρα δικαιομένου νὰ σακκουλιάζῃ ἐξ αὐτῶν 25 τοῖς 100· ἀλλ' ἐγείρεται τῶρα ζήτημα, ἂν ὁ κ. Ἰατριδῆς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἰκκνήν ἀποζημίωσιν παρὰ τοῦ κ. Μπούκουρα, ὅστις, ἔνεκα τῆς καθυστέρησεως τοῦ φέροντος τὸν Κοκλὲν καὶ τὴν αὐτοῦ τύχην ἀτμοπλοίου, πιάνει ἀπόψε θεατρικὴν βραδυὰ τοῦ κ. Ἰατριδῆ. Νομικῶς νομίζομεν, ὅτι ἔχει δίκαιον ὁ κ. Ἰατριδῆς καὶ ἂν ἐγείρῃ ἀπειτήσεις θὰ κερδήσῃ, ἐκτός ἂν ὁ κ. Μπούκουρας ὀχυρωθῇ ὀπισθεν τῶν χαρῶν τῆς φόρτσα ματζόρε, ἢ κάλλιον ὀπισθεν τῶν κυμάτων τῆς τρικυμίας ἐξ ἧς τὸ ἀτμόπλοιο καθυστέρησε.

Περὶ τῆς τέχνης μεθ' ἧς ὑποκρίνεται ὁ διάσημος γάλλος ὑποκριτῆς θὰ γράψωσιν ἐξ ἰδίων ἐντυπώσεων δύο τῶν ἡμετέρων συνεργατῶν ἐν τῷ προσεχῆ φύλλῳ τῆς Κυριακῆς. Ἡ μουσικὴ ἀντεπροσωπεύετο, κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν, ἐκ δύο τετραγόνων καὶ μιᾶς μεγάλης βαρβίτου. Δὲν ἦτο δὲ βεβαίως ἀνάγκη καὶ περισσοτέρων ὀργάνων ἐκεῖ ὅπου ἤρκει νὰ γοητεύῃ τοὺς πάντας, ὡς σερρὴν, ἢ τὴν τέχνην τοῦ παρισινοῦ ὑποκριτοῦ.

Ὁ γέλως ἐν τῷ θεάτρῳ ἦτο πλέον ὀρατός. Τὸν ἔβλεπε ἐκθρῶσκοντα τῶν χειλέων καὶ δονοῦντα τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ θεάτρου καὶ ὑψούμενον, ὑψούμενον ἀπὸ τῆς πλατείας καὶ τῶν θεωρείων μέχρι τοῦ ὑπερφύου, ὅπου συναντῶν τὸν ἐκεῖθεν βαλλόμενον ἠνοῦτο μετ' αὐτοῦ καὶ ἐγόρευε τρελλὸν βάλς ἐναέριον περὶ τὸν πολυέλλαον, ὡς μελίσις ἀπὸ πεταλοῦδαις.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Κοκλὲν ἔχει μοναδικὴν εὐκινήσιαν μυῶν καὶ ἡ ὄψις του σὲ διαθέτει ἀμέσως ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἄρρητος εἶναι ἡ εἰρωνικὴ του ἔκφρασις καὶ ἡ δύναμις τῆς ἐκφράσεως τῶν χαρακτῆρων τοῦ προσώπου του δὲν λέγεται. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δύναται νὰ σοὶ ὀμιλήσῃ, ἀπὸ τῆς σκηνῆς, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, διὰ τῶν ὀφρύων, διὰ τοῦ μετώπου, διὰ τῆς ρινός, διὰ τῶν ὠτων αὐτῶν, διὰ τῶν δικόρων στάσεων τοῦ σώματός του, διὰ τῶν παικίλων κινήσεών του, διὰ τοῦ στόματός του, χωρὶς νὰ λέγῃ γρῶ!

Ἐν τούτοις εὐρέθησαν καὶ ῥωμηροὶ τόσῳ ῥωμηροῖ, ὥστε νὰ ἐκφράσωσιν τὴν ἀπορίαν των πῶς γίνεται τόση τιμῆ

εις ένα φραντζέζον άρου μάλιστα τὰς Κομψευομένας μὰς ταῖς ἔχουν παίξει τόσαις φοραῖς ἰδιόκοι μὰς ἠθοποιοὶ πρώτης δυνάμεως πρὸς μίαν καὶ δέκα τὸν ἄνθρωπον ! Ἄλλοι δὲ δυσκολώτεροι ἔλεγον :

— Τοῦχω χάρι νὰ καθήσῃ νὰ παίξῃ κανένα μῆνα, νὰ ἴδωμε τι ἔργα θ' ἀνεβάσῃ ἐστὴ σκηνῇ, ὅχι ἔρχεται ἔτσι ἐστὸ φτερό νὰ παρασταίῃ καὶ νὰ τὸ στρίβῃ μὲ δυὸ κωμωδίας ! Οἱ ἴδιοί μὰς εἶναι ἠθοποιοὶ π' ἀνεβάξουν τριάντη δράματα σ' ἕνα μῆνα.

Τὸ ἐξ ἀποπάτων περικυκλούμενον θεάτρον μὰς ἐπολιορκεῖτο ὑφ' ἀμαξῶν, δημοσίων τε καὶ ἰδιωτικῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο αἱ βασιλικαὶ, ἡ δὲ ἐκ τοῦ θεάτρου ἔξοδος ἦτο γραφικωτάτη. Ὅτε ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ἐξήρχετο, ἔφραγγεν αὐτῇ μεσόκοπὸς τις μετημριεσμένος εἰς ὑπέρτερον τῶν ἰπποτικῶν χρόνων διὰ πεπαλαιωμένης τινὸς στολῆς τοῦ θεάτρου, τίς οἶδε πόσας σκηναῖς συμφορὰς ὑποστάσῃ. Ὁ δὲ διάδοχος κρατῶν σιγᾶρον ἔκυψε καὶ τὸ ἤναψεν ἀπὸ τοῦ κηρίου αὐτοῦ τοῦ κυρίου πρὶν ἢ ἐξέλθῃ. Καὶ ἤρχισεν ἡ τῶν ἀμαξῶν τροχηλασία.

Εἰς τὰ ὄπισθεν τοῦ θεάτρου ἐστάθμευε ἰδιωτικὸν κωμπὲ εἰς ὃ ἦν ἐξευγμένος ὄρατος, θυμοειδὴς ἵππος κροαίνων ἀνυπομόνως. Ἐπὶ τοῦ κωμπὲ τούτου προσκρούει βιαίως ἄμαξα βασιλικὴ καὶ τὸ μεταβάλλει εἰς ἀληθὲς σουρὲ διότι τοῦ ἔκαψε τὸν ἄξονα καὶ τὸν ἕνα τροχόν.

— Ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΔ'. λέγει τις ἐκ τῶν ἔξωθεν πλήθους, ὁ παθὼν τοιαύτην συμφορὰν ἰδιώτης θὰ νύχαρίσται ἐπ' αὐτῇ τὴν βασιλικὴν μεγαλειότητα λέγων :

— Μεγάλῃ τιμῇ δι' ἐμὲ Μεγαλειότατε νὰ καταδεχθῇ ἡ ἄμαξα ὑμῶν νὰ κόψῃ τὴν ἐμὴν ! ◀ Ἰδιός

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝΕΣΤΩΤΩΝ.

Οὐδένα βεβαίως λανθάνει ὅτι αἱ περιστάσεις ἄς διερχόμεθα εἶναι κρίσιμοι. Ἡ κατάσταση ἦν ἐδημιούργησεν ἡ αἰφνῆδις καὶ ἀπροσδόκητος ἀποχώρησις τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶναι προδήλως ἔκρυθμος, ποικίλαι δὲ εἶναι αἱ περὶ αὐτῆς καὶ τῆς τελικῆς ἐκβάσεώς της γνώμαι αἱ κρατοῦσαι πρὸς τῷ κοινῷ. Διὸ, ἐκ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος, φρονοῦντες ὅτι ἐπιβάλλεται τῷ τύπῳ ἡ ὅσα τὸ δυνατόν μείζων διαφώτισις τῶν κατὰ τὴν περιπελοκὴν ταύτην, ἀπεφασίσασμεν νὰ ζητήσωμεν τὰς ἐπ' αὐτῆς κρίσεις τῶν μᾶλλον διακρινομένων ἐν τε τῇ Βουλῇ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς ἀνδρῶν, ἄς εὐμενῶς ἀνγκαιωθεῖσας ἡμῖν δημοσιεύσωμεν κατωτέρω.

◊
Ὅ,τι γινέ ἂν γείνη, ἰσοζύγιον, γινέ οὐκ ἰσοζύγιον, ἀλλὰ γινέ περίσσειμα . . .

Χαρίλαος Τρικούπης.

Ἡ ἀντιπολίτευσις τῆς σήμερον ἀπεχώρησε δικαίως καὶ νομίμως, ὅσον δικαίως καὶ νομίμως ἀπεχώρησε καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις τοῦ 1874 καὶ ἀπεχώρησε δικαίως καὶ νομίμως ὅσον δικαίως καὶ νομίμως ἀπεχώρησε καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις τοῦ 1874, διότι ἂν δὲν ἀπεχώρει τοιοῦτοτρόπως, δὲν ἤθελε βεβαίως ἀποχωρήσει ποσῶς· μὴ ἀποχωροῦσα δὲ ἤθελεν ἐκπληρώσει τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον της, ὅπως καὶ σήμερον ἀποχωροῦσα . . .

◊. Δηλεγιάννης.

Σήμερον ἔλαβα, ὅπως ἔγραφα καὶ πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τῆς Βουλῆς, δύο δόσεις κινήσεως· καλὸν εἶναι νὰ λαμβάνῃ τις ὀλίγη κίνησιν ὅταν αἱ περιστάσεις εἶναι ἀνώμαλοι.

Α. Ρικιάκης.

Ἡ κατάσταση δὲν μετεβλήθη ποσῶς. Δὲν εἶμαι φίλος τῆς κυβερνήσεως· ἀλλὰ δὲν εἶμαι καὶ ἐχθρὸς αὐτῆς· οὔτε τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὅμως ἐχθρὸς εἶμαι, χωρὶς, ἐννοεῖται, διὰ τοῦτο νὰ εἶμαι καὶ φίλος της. Πρὸς τὴν κυβέρνησιν διεφώνησα ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς μονοετοῦς ὀητείας. Ἐπιβοθηθητικῶς δὲ ἐφρόνουν ὅτι καλὸν θὰ ἦτο καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ν' ἀνατεθῇ εἰς στρατιωτικόν . . .

Γ. Κόρπας.

Mon cher, νομίζω ὅτι δὲν ἔγεινεν ἀποχώρησις, ἀλλ' ἀπογῆ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐκ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ· ἐπόμενος τίποτε δὲν κωλύει νὰ ἐπανέλθωμεν τὴν εἰς τὰς συνεδριάσεις, τοσοῦτω μᾶλλον ὅσα ὑπάρχει ἄλλο ζήτημα πολὺ σπουδαιότερον καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς ἀποχωρήσεως καὶ ὄλων αὐτῶν, τὸ τῆς κλοπῆς τοῦ νομισματικοῦ μουσείου.

Γ. Κιζιάκης Τυπάλδος.

Προσέξχετε, διότι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἀκουσθῇ φωνὴ λέγουσα « Ἡ Ἑλλάς ἀποθνήσκει ἢ Ἑλλάς ἀπέθανεν ! »

Γ. Θεοτόκης.

Τὰ γεγονότα εἶνε σημεῖα ἄτινα παρέρχονται. Ἀφήσατε νὰ διαβῇ τὸ θολὸν τῆς συγχύσεως ρεῦμα καὶ ἡ ὑψηλὴ σημαία τῆς ἀληθείας θὰ διαλάμψῃ ἀπὸ τὰς πέριξ τῶν Ἀθηνῶν κορυφάς.

Ἀριστείδης Οἰκονόμος.

Ἐκεῖνοι οἵτινες ἐσυκοφάντησαν τὸν πατέρα μου . . .

Κ. Κουμουνοῦρος.

Αἰτία ὄλων αὐτῶν εἶνε οἱ ἐστεμμένοι κακοῦργοι ! . . . Ἐγὼ ἔχω μίαν σφαῖραν εἰς τὸ στήθος μου ! . . . Διότι ὅπως λέγει καὶ ὁ Δάντες :

Lasciate ogni speranza . . .

Γρόκος Χοῦδᾶς.

Ἐγὼ κυττάζω τὴ δουλίτσα μου, τῶγχα μου !

Κ. Λομβάρδος.

Γιάννη, τὸ βράδυ νὰ μὰς ἔχῃς καὶ σπάρους. Τὸ γάλο νὰ τὸν παραγεμίσης μὲ κουκουναίρι. Ἄτου, ἀτου καὶ ἀτου !

Α. Αὐγερινός.

Σούσουτ ! . . .

Δ. Βουλπιώτης.

Ἡ πλειονοψηφία εἶνε πούλημένη· ὁ τύπος εἶνε πούλημένος· ὅλοι οἱ ὑπουργικὲς βουλευταὶ φοροῦν ἀποφόρα τοῦ Στεφάνου καὶ ἴδικά μου ! . . .

Ν. Λεβίδης.

◊
Λίαν προσεγῶς ἐλπίζομεν νὰ δώσωμεν τὰς γνώμας καὶ ἄλλων ἐπίσης ἐγκρίτων πολιτευτῶν.

Διὰ τὴν ἀκρίθειαν.

◊ Παλστάφ.

ΠΡΟΧΕΙΡΑ

Κατὰ τὴν ἐξοδὸν ἐκ τοῦ θεάτρου μετὰ τὴν πρώτην παράστασιν τοῦ Κοκλέν :

— Ἡοῦ ἦσουν, ἀδελφὲ, καὶ δὲν σὲ εἶδα εἰς τὸ ὑπερῶν ;

— Εἰς τὸ ὑπερῶν κ' ἐγὼ, ἀλλά . . . εἶχα θεωρεῖον πρῶτῃς σειρᾶς ! . . . ΣΠΙΝΟΣ.

ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἐλάθωμεν χειρόγραφον ὠραίου ἀνεκδότου στιχουργήματος ἐκ Πειραιῶς, ὅπερ λυπούμεθα μὴ δυνάμενοι, διὰ τὸ μῆκος αὐτοῦ, νὰ δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον. Ἐξ αὐτοῦ φαίνεται ὅτι ὁ τοῦ Κερδίου τίμιος λάτρις ἔμπορος δύναται νὰ θύῃ καὶ ταῖς Μούσαις μετ' εὐρυίας καὶ φαντασίας ἐν ἧ πάντοτε διαφαίνεται τὸ πρακτικὸν τοῦ ἐμπόρου πνεῦμα. Τὸ παραινετικὸν καὶ σατυρικὸν ὄσῳ καὶ διδακτικὸν ἅμα τοῦ ποιήματός του περιέχει στρωφὰς μετὰ πολυτίμων ὄσῳ καὶ πιερῶν ἀληθειῶν. Ἴδου τ' ἀποσπασθέντα ἐκ τοῦ ποιήματος μέρη.

Η ΘΕΣΙΣ ΜΑΣ

(Στίχοι Θεμιστοκλέους Σολομοῦ)

Α'.

Δὲν βλέπω παρὰ νομικοὺς καὶ νόμους καὶ δικτάξεις
Καὶ μὴ σχολὴ τῆς Νομικῆς μὲ φοιτητὰς πολλοὺς
Καὶ εἰς αὐτὰ μέγα τοκιστὰς καὶ τοκογλύφον πράξεις
Κ' ἓνα Χρηματιστήριον μὲ χίλους δυὸ τρελλοὺς

Ἡ γεωργία! . . . εἰς τοῦ Θεοῦ ἀρέθῃς τὸ χερί
Ποῦς πλέον καταδέχεται νὰ γίνῃ γεωργός!
Τῆς Νομικῆς τὸ δίπλωμα εἰς τὸν κάθε νηὸ συμφέρει
Γιατὶ μὴ μέρᾳ ἤμπορεῖ νὰ γίνῃ κ' ὑπουργός

Ἡ ναυτιλία! . . . τὴν φτωγὴν μᾶς δείχνει καταντῆξ τῆς
Ποῦς γὰρ καράβια σήμερον λωλὸς δίνει παρὰ,
Ἄφοῦ πενήντα τὰ 'κατὸ κ' ὡσάν ἀριστοκράτης
Τοκίζοντας καπνίζοντας τὰ βγάζει μὴ χαρὰ.

Ἡ βιομηχανία μας! . . . καὶ τί νὰ πῆς γὰρ κείνη
Τί ὄνομα εἰς τὸ χάλι τῆς δὲν ξεύρω νὰ δοθῇ
Πᾶσι νὰ στυθῇ καὶ τὸ στερνὸ εἰς τὸν Πειραιᾶ καμίνι
Κι' ὁ κάθε βιομήχανος νὰ μείνῃ εἰς τὸ ψαλί!

Τοκογλυφία φοβερὰ καὶ κωδικομανία!
Νὰ ἔλ' ἡ θεωρία μας νὰ ἔλ' ἡ πρακτικὴ
Κι' ἂν γελασθῇ εἰς ἄλλη σειρὰ νὰ μῆθ' κενεὶς καμμία,
"Ἄς καρτερεῖ κατὰσχῆσι ἀπὸ τὴν Ἑθνικῇ.

Καλὰ κ' ἀκόμη ἔχομε τὴ μαύρη τὴ στατρίδα
Μὲ τὸν Ἑγγλέζο τακτικὸ ἀγοραστὴ γι' αὐτὴ,
Ὅμογενεῖς ποῦ στέλνουνε εἰς τὴν μαύρη τὴν πατρίδα
Καὶ ἀπὸ σῦκα καὶ ἐλιᾶς αὐτὸ τὸ κάτι τι.

Β'.

Σαράφιδες καὶ τοκισταὶ καὶ ἐνεχυροφάγοι,
Τραπεζικοὶ κάθε βαλοῦ καὶ κάθε ἠθικῆς,
Ὅμοῦ μὲ τοὺς νομομαθεῖς καὶ ὄσους συνεπάγει
Ὁ κλάδος ὁ ἀμέτρητος τῆς ὅλης Νομικῆς.

Δικανικοὺς, δικαστικοὺς καὶ συμβολαιογράφους·
Κλητῆρας καὶ κατασχετὰς, γραφεῖς καὶ μαθητὰς
Καὶ δικολάβους ποῦ κ' αὐτοὺς διεκδικοῦν τοὺς τάφους
Ἄρκει εἰς τὸ χερί νὰ ἴδουν τὰς πέντε μετρητὰς.

Ὅλο αὐτὸ τὸ σύμπλεγμα, χωρὶς λόγο μεγάλο,
Τοῦ πληθυσμοῦ τὸ ἥμισυ σχεδὸν ἀποτελεῖ
Κι' ἂν ἐρωτᾷς τὸ ἥμισυ τί γίνεται τὸ ἄλλο,
Ἐστὸν Καφενὲ ὀλημερὶς τὸ στρώνει καὶ μιλεῖ.

Ὡστε ποῦ ἂν προσθέσουμε εἰς τὴν τοκογλυφίαν
Καὶ εἰς τὸ δικηγορικὸν μας κ' αὐτὴν τὴν τεμπελιὰ,
Χωρὶς πολλὴν εὐρίσκομε εὐθὺς φιλοσοφίαν
Πόση καὶ ποῖα γίνεται εἰς τὸν τόπον μας δουλιὰ.

Κι' ἂς καρτεροῦν τὰ Γιάννινα κ' ἂς καρτερεῖ ἡ Κρήτη
Κι' ἂς καρτερεῖ ὁ Βόσπορος Ἑλληνικὴ αὐγὴ!
Κι' ἂς καρτεροῦν ξημέρωμα οἱ τόσοι δίχως σπήτι
Ἢ ἀπελπισμένοι βρίσκονται εἰς τὴν δουλωμένη γῆ!

Πιάστε, παιδιὰ μου, τὸ σφυρὶ, ριχτήτε εἰς τὸ τιμόνι,
Τὴν γῆν βιβλίον κάμετε, ἂν θέλετε τιμὴ·
Βλέπω τὴν πείνα νὰ ῥχεταί, τὴν βλέπω νὰ σιμόνη·
Τρέξτε, λεβένταις, γλίγωρα, πρὶν λείψῃ τὸ ψωμί.

Κι' ἀφοῦ μᾶς στύση ὄλους μας ὁ τόκος ἀταράχως
Καὶ φαγωθοῦμε μόνοι μας μὲ τάξι νομικῇ,
Ὁ Κώδικας θὰ περπατῇ εἰς τοὺς βράχους μας μονάχως
Καὶ τ' ἄρθρα του ὀ ακούωνται εἰς τὴν γῆ τὴν κλασικῇ.

ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

Ἀνῆλθον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν.

Βλέπω χαμαὶ διεσκορπισμένα συντρίμματα ἐκ κορυφῶν ἀγαλμάτων· ἐδῶ τὴν καμπυλότητα τμήματος μηροῦ, ἐκεῖ πλευρῶν κατατομῆν, ἄλλοῦ τραχήλου τι κομμάτιον. Φαντάζομαι τὸ θέαμα μεγάλης ἀνθρωποφαγίας οὕτω πρὸ αὐτῆς ἐχούσης διεσκορπισμένα τῶν μελῶν ἡμῶν κομμάτια. Ὡ, ἐὰν εἴμεθα τι ποίμνιον εἰς τὰς ὀρέξεις σαρκοβόρων ἄλλων ὄντων καὶ ἰσχυροτέρων καὶ μεγαλητέρων μας, οὕτω θὰ ἔκειντο πολλοὶ πολλοὶ ἀπὸ ἡμᾶς! Καὶ ὅπως τις ἀμνὸς ἀπὸ κρεωπωλείου διερχόμενος θὰ ἔβλεπεν ἐκ τῶν μερῶν τοῦ σώματός του σχήματα κομμένα καὶ ἀνηρητημένα, οὕτως εἶδα τὴν πλατεῖαν ὀπισθεν τοῦ Ἐρεθισίου.

* *

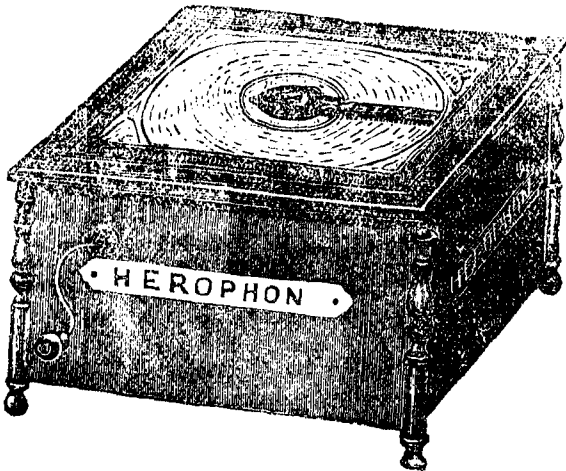
Βλέπω τὴν πόλιν κάτω. Ποῖα ἀνέρχεται βοή, ὡς τις ἀπέραντος λυγρὸς ὄξύς, ὡς εἶδος ἀγωνίας μόλις διακοπτομένης! Εἶν' ὁ βίσις, ἡ ταλαιπωρία τοῦ! Ἐκ τῆς φωνῆς του ἐνόησατέ τον, ἅμα τι ὀλίγον ὑψωθῆτε, ἐνόησατε ποῦ αἱ διασκεδάσεις του, αἱ τέρψεις του, αἱ συζητήσεις, αἱ φιλοδοξίαι, ὅλα ὅσα μᾶς θερμαίνουσι καὶ καθιστῶσιν ἐν αὐτῶν ἡμᾶς ἐνδιαφερομένους· ἐνόησατε ποῦ ἀπολήγουσιν, εἰς τί ἐν τῶ συνόλῳ συγκεντροῦνται, εἰς ὀδυνηρὸν εἶδος κλαυμοῦ ἀδιακόπου, τόσον πόνον ἐκδηλοῦντος ἄσθεστον, εἰς ἓν ξεφωνητόν! Καὶ ὅλοι μαῦροι φαίνονται ἐν-

ΑΔΕΛΦΟΙ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

70 — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ — 70

Όργανεττα χειροκίνητα, εκτελούντα υπέρ τὰ 1000 εύρωπαϊκά τεμάγια και τὰ εκλεκτότερα τῶν ἑλληνικῶν, κατὰλληλα διὰ συναναστροφῆς οἰκογενειακῆς

και χοροὺς πωλοῦνται ἐν τῷ ἀνωτέρῳ καταστήματι εἰς τιμὰς συγκρατατικῆς.

Εἶναι τὰ μόνα κατὰλληλα δῶρα διὰ τὸ

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι ἐκομίσθησαν ἐσχάτως ἐξ Εὐρώπης πλούσιαι συλλογαὶ λαϊμοδετῶν, χειροκτίων, ἀρωμάτων, μύρων, σαπῶνων και πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖ ὁ καλλωπισμὸς.

ΟΡΓΑΝΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

58 = Ὀδὸς Κολοκοτρῶνη = 58

Μόνον ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ἐπισκευάζονται ἐντελῶς τὰ χειροκίνητα ὄργανεττα, ὅπου και πωλοῦνται τοιαῦτα. Ἐπίσης ἐπισκευάζονται και πωλοῦνται διάφορα ὄργανα μουσικῆς εὐρωπαϊκῆς και ἐγγύρια. Τὸ κατάστημα τοῦ κ. Σταθοπούλου διακρίνεται διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν και διὰ τὴν εὐθηνίαν τῶν τιμῶν. Αἱ ἐπισκευαὶ γίνονται με δοκιμῆν.

ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΧΑΡΙΑ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

177 = Ὀδὸς Αἰόλου = 177

Ἐν τῷ πιλοποιεῖῳ τούτῳ εὐρίσκονται πάντοτε πιλοὶ τῶν περιφημοτέρων ἀγγλικῶν και γαλλικῶν ἐργαστασίων διαφόρων τιμῶν και ποιότητων.

Κατασκευάζονται δὲ και κατὰ παραγγελίαν τοιοῦτοι ἐν τῷ ἐργαστασίῳ αὐτοῦ ὑπὸ τεχνιτῶν ἐμπειροτάτων. Πᾶσα κεφαλὴ δύναται ἐν αὐτῇ νὰ εὕρῃ τὸν ἀρμοζόντα αὐτῇ πιλον και πᾶν βελάντιον νὰ προμηθευθῇ τοιοῦτον.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΜΙΛΑΝΩ

Ὁ γνωστὸς εἰς τὸν ἐνταῦθα ἐμπορικὸν κόσμον παραγγελισδόχος κ. Ἀγγελὸς Λουίνης ἀποκατεστάθη ἐσχάτως ὀριστικῶς ἐν Μιλάνῳ. Οἱ μετὰ τῶν Ἰταλικῶν ἐργαστασίων ἐργαζόμενοι ἐμπορὸι μας δύνανται νὰ εὕρωσι παρ' αὐτῷ πᾶσαν εὐκολίαν διὰ τὴν προμήθειαν ἐμπορευμάτων ἐργασίαν δὲ εἰλικρινῆ και πρόθυμον. Ἐπίσης ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ἐνθα ὁμιλεῖται ἡ ἑλληνικὴ, δέγεται οἰκοτρόφους σπουδαστὰς Ἑλλήνας.

Ἡ Διεύθυνσις
Angelo Luini
Via Pontida n° 2
Milano

ΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

Κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Νικίου και Μιλτιάδου ἀρ. 15.

Συνιστᾶται ἰδιαίτερος τὸ ραπτικὸν τοῦτο κατάστημα, διὰ τὴν φιλόκαλον και στερεάν αὐτοῦ ἐργασίαν, τὴν ταχύτητα περι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν και μετριότητα τῶν τιμῶν, δι' ὧν πάντων ἀπέκτησε και διατηρεῖ πολλὴν και ἐκλεκτὴν πελατείαν. Παρακολουθοῦν τὴν ἐν Εὐρώπῃ πρόοδον τῆς τέχνης κόπτει τὰ ἐνδύματα πάντοτε κατὰ τὸν τελευταῖον συρμὸν και δύναται νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν πλέον συρμωμένοντα νέον.

ἀρα. ἐκάστη οὐκ' καραμέλαι γνήσια ἐκ γόμας και ἀλτέας και ἅπαντα τὰ χρωδῆ διὰ Νιαχωροπλάστας. Ἐν τῷ ἰδίῳ καταστήματι κατασκευάζονται λουκούμια διαφόρων ποιότητων, Κομφέτα, και ἐν γένει παντὸς εἶδους γλυκίσματα ὡσαύτως στέλλονται μετ' ἀπαρμιλλῶν τέχνης ὄφρα οἱ δῖσκοι διὰ μνήμους.

Τιμὰς λέειν συγκρατατικῆς.

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΚΟΝΙΑΚ Σ. ΤΡΙΠΟΥ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐν τοῖς ἐξῆς καταστήμασι και εἰς τὰς ἐξῆς ὀρισμένων τιμῶν :

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, ἐν τῷ χαρτοπωλείῳ Π. Φ. Χάγερ και Σα. Ἐν τῷ Ἐδωδιμοπωλείῳ Χρηστοδ. Μέγα ὁδὸς Σταθίου ἀπέναντι τῶν Βασιλικῶν Σταύλων. Ἐν τῷ ἑλεοπωλείῳ Δ. Ναυλερῆ ἐν Νεαπόλει. Ἐν τῷ χαρτοπωλείῳ Γερασίμου ἀπέναντι τοῦ καφενείου Τσόχα. Ἐν τῷ παντοπωλείῳ Σ. Πυρρῆ ἐν τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ.

Ἐν Πειραιεῖ, ἐν τῷ ἐμπορικῷ τῶν ἀδελφῶν Παρασκευοπούλου ὅπισθεν τοῦ Τιναεῖου κήπου.

Ἐν ἸΣΘΜΙΑ, ἐν τῷ παντοπωλείῳ τῶν ἀδελφῶν Ἐλευθερίου πρώην Ἀμπαζοπούλου.

Ἐν ΚΟΡΙΝΘῶ, ἐν τῷ οἰνοπωλείῳ Δημ. Πριφτοπούλου.

Τιμὰς ὀρισμέναι ὡς ἀκολουθεῖ :

Μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς « Ἀκρόπολις » πωλεῖται ἐκάστη φιάλη ὄρ. 3
 » » » Σ. Τρίπος και ὄσος ἀστέρων » » 3.50
 » » » Σ. Τρίπος και τριῶν ἀστέρων » » 4.—
 Γίνονται δεκταὶ εἰς ἐπιστροφὴν αἱ φέρουσαι τὰς ἀνωτέρω ἐπιγραφὰς κεναὶ φιάλαι ἀντὶ λεπτῶν (20) ἐκάστη

(Ἐκ τοῦ γραφείου Σ. Τρίπου).

ΕΝ Τῷ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕῖῳ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ

Ὀδὸς Ἐρμού κάτωθεν τοῦ Ἱεροδοχείου ἢ Βιέρρη

Ἐκομίσθησαν ἐσχάτως ἐκ Βορῶν διάφορα γνήσια εὐρωπαϊκὰ ποτὰ τοῦ περιφήμου ἑργαστασίου Φερλαῖν και πολλῶν ἄλλων, ἰδίως κονιάκ διαφόρων ποιότητων τιμώμενα ἀπὸ 3 ἕως 20 δραχμῶν ἐκάστη φιάλη, ΣΑΡΤΡΕΣ, ΒΑΝΙΛΙΑ, ΚΑΚΑΟ, ΚΕΡΑΣΟ και ἄλλα διάφορα εἶδη ποτῶν πρὸς δὲ Γόμα ἀραβικὴ πρὸς 4 και πρὸς 7 1/2